

Věra Kolková

Věra Kolková, rozená Malachová, se narodila 5. září 1928 v malém městečku nedaleko Brna, Černé Hoře. Její matka se jmenovala Božena Dvořáková a otec Josef Malach. Oba rodiče byli zaměstnání v tamějším zámku, kde žila rodina Friessů. Matka byla komornou a starala se o šatstvo celé rodiny, otec pracoval u koní. Paní Věra měla také sestru Dagmaru, která se velmi brzy vdala a zůstala ženou v domácnosti.

Když bylo paní Kolkové pět let, přestěhovala se s rodinou do Zlína. Její otec byl doporučen Tomáši Baťovi jako výborný učitel jízdy na koni. Po dvouměsíčním zkušebním období otce paní Věry přijali do zaměstnání. S celou rodinou se pan Malach přestěhoval na Mladcovou do malého domku. Tady nastoupila malá Věra do školy a s přátelila se s děvčaty Jana Antonína Bati, zejména s Editou Baťovou. Jejich přátelství vydrželo až do roku 1939, kdy Baťovi odešli do Ameriky.

Jejímu otci se dařilo a přibývalo stále více zájemců o výuku jízdy na koni. Na Mladcové se nakonec postavila nová jízdárna pro dvanáct jezdeckých koní a paní Věra se s rodinou znovu přestěhovala blíže k nové jízdárně. Dětství prožila velmi šťastně. Jako dospívající dívka nastoupila do Baťovy školy práce, což znamenalo jít na internát. Jako všichni mladí se i ona chtěla bavit a ráda tak vzpomíná na tancování a zábavy pořádané v Březnici.

Přišlo období protektorátu a s ním i období strachu. Rodinu paní Věry se toto období hrůzy opravdu dotklo, protože měli mezi příslušníky vyhlazovaných národností přátele. Během války ji také potkala zlá nemoc – tyfus, ze které se však dokázala vyléčit. Jelikož rodina Baťů na začátku války odjela, neměl se kdo postarat o továrnu. Proto, aby ji Němci nezabavili, přijela paní Marie Baťová. Ta měla velký vliv na Věřinu výchovu. Staly se z nich přítelkyně a Věra pravidelně docházela k paní Marii celé čtyři roky. Avšak po válce paní Baťová odešla, ale paní Kolková na ni v dobrém vzpomíná. Právě ona v ní probudila velký zájem o umění, který postupem času rostl.

S nástupem komunistického režimu se vše změnilo. Komunisté totiž našli rodinu paní Kolkové, že jízda na koni je buržoazní přežitek, a tak jim sebrali čtyři koně a vystěhovali je. V důsledku tohoto činu se rodina téměř rozpadla. Paní Věra odjela k babičce. Prarodiče však nebyli schopni paní Kolkovou uživit, a proto se paní Věra rozhodla, že se vrátí na internát a zpět ke studiu. Nastal však další problém, a to komunistické čistky. Právě kvůli tomu, že Věra byla studentkou Baťovy školy práce (Baťovka), ji ze školy vyhodili a poslali do Ostravy. Tam našla nový domov, a to v Baťově obchodním domě. V sedmnácti letech potkala Ostravě svého budoucího manžela a společně se pak vrátili zpět do Zlína. Věřin tchán byl havíř žijící v pohraničí. I její manžel musel nastoupit do dolů, stejně tak i ona sama dostala umístěnku do Ostravy. Stěhovat se paní Kolková musela ještě několikrát, například do Bruntálu nebo Hodonína (zde chvíli pracovala v galerii).

V 60. letech začala spolu s manželem stavět domek. V té době měli už dva syny. Rok 1989 prožívala spolu s demonstrujícími studenty, protože jim vařila a pekla. Bohužel velmi brzy ovdověla. Rozhodla se tak pořádat zájezdy spojené s uměním. Nejprve se zájezdy konaly pouze do okolí naší republiky, ale časem se rozšířily do zahraničí, například do Itálie, Austrálie (kam emigroval její syn) a Ruska.